

Voorwoord

Roel Abraham, een verre aangetrouwde achterneef, attendeert me via Facebook op het bestaan van Brave New Books. Een website waar je je eigen boek kunt uitgeven. Dat geeft me de kans een gekoesterde droom in vervulling te laten gaan. Al jaren loop ik namelijk rond met het voornemen om mijn 'schrijfseltjes', die ik tussen augustus 2003 en januari 2009 in Duultrappen het clubblad van SV Nieuwkoop schrijf, te bundelen. En in boekvorm uit te geven.

John Kwakkenbos, betrokken bij de communicatie van die club, vraagt me medio augustus 2003 of ik niet in iedere uitgave van Duultrappen 'een stukje' wil schrijven. Hij kent me van volleybalvereniging Waterlanders waar ik jaren in Spraakwater onder het pseudoniem Toesj maandelijks een verhaaltje schrijf.

Ik draai als vrijwilliger bij de ontvangstdienst van de SV al wat jaartjes mee als wedstrijdleider en gastheer. Ik leer steeds meer mensen kennen onder wie een aantal nieuwe en ambitieuze bestuursleden. Ze hebben visie, spreken die uit en zorgen voor een frisse wind in de club. Vergaderen niet langer 'over de kleur van de bezemsteel'.

Hun aanpak spreekt me aan, maar ik zie dat ze worden geconfronteerd met een afwachtende, soms cynische, houding van kader, leden, vrijwilligers en supporters. Negentig procent van hun aandacht en energie hebben ze nodig om die 10% die (nog) niet goed gaat te managen. Daar zit het azijn. De rest swingt er op los. Ik hoef niet lang na te denken om ja te zeggen. Bedenk diezelfde avond een toepasselijk pseudoniem. 'Kees' Kwebbel Kolommetje'. Oftewel 3K.

Drieka dus.

Mijn insteek is om lezers van het clubblad een spiegel voor te houden. Kritisch te zijn, zonder mensen te kwetsen. Een aanzet te geven om mensen binnen de club na te laten denken over de gang van zaken. Minder wijzen naar anderen. Meer prakkezeren over wat je zelf voor de club kan doen. Ik beoog een positievere stemming te bereiken. Lezers op het verkeerde been te zetten door een beetje te kietelen. Mensen aan te zetten om hun mening te nuanceren. En natuurlijk ook zelf hun handen uit de mouwen te laten steken. Er wordt geen toestemming gevraagd aan de redactie (Jan Eijs). Ook het bestuur, of wie dan ook, wordt op niet de hoogte gebracht. Ik ga gewoon van start en in de uitgave van eind augustus 2003 staat mijn eerste bijdrage.

'Businessclub'.

Het gaat over het gemor bij de vrijwilligers over de VIP-tent voor sponsors tijdens een promotie wedstrijd tussen ons 1e elftal en oud-Ajax. Er is veel publiek op de been en menigeen stoort zich aan het gratis eten en drinken van de hotemetoten en sponsors in die tent. Vrijwilligers voelen zich gepasseerd.

Ze realiseren zich niet dat dit allemaal gefinancierd wordt door diezelfde sponsors. De Nieuwkoop gemeenschap is kennelijk nog niet klaar voor dit fenomeen en mort.

Dat gemopper vang ik op en schrijf er een puntig, bijna stekelig, stukje over. Schot in de roos! Een dag na verschijnen van Duultrappen hangt Adri Balvert, de voorzitter van de BC, aan de telefoon. We kennen elkaar alleen van gezicht en hij heeft veel moeite moeten doen om me te achterhalen. Hij heeft nogal wat reacties gehad van sponsors over mijn stukkie en wil graag uitleg. We hebben een rustig gesprek en we zijn vanaf dat moment de beste SV Nieuwkoop maatjes. Ik maak een beginnersfout door het verhaal niet te archiveren. Het staat daarom niet in dit boek. Jammer. Een jaar later schrijf ik weer over die vermaledijde VIP-room. Maar dan vanuit een andere perspectief (Sigaar uit eigen doos).

Al snel ervaar ik dat mijn stukjes intensief worden gelezen. Er wordt over gesmoesd en later ook hardop over gesproken. Langs de lijn en in de kantine. Ik hoor het glimlachend aan en maak in mijn volgende stukjes gebruik van die op- en aanmerkingen. Verder put ik mijn inspiratie uit mijn eigen voetbalverleden en maak gebruik van de dagelijkse waan in de landelijke pers over het (inter)nationale voetbal.

Of zuig dingen uit mijn duim. Ook dat nog!

Vrijwel niemand weet dat ik erachter zit en voorziet me daarmee onbewust en onbedoeld van nieuw materiaal. Met name mijn schrijfsels over het rookverbod in de kantine (Afzuigplek), het afschaffen van Duultrappen (Dood paard) en de inrichting van de nieuwe kantine (Gedver, het wordt blauw) maken de tongen los.

De brand van 30 november 2005 zorgt voor een omslag. Hoewel in feite een dieptepunt. Ik schrijf diezelfde nacht nog een stukje. Brand. En een paar dagen daarna Debuut. Beide verschijnen in de nooeditie van Duultrappen die huis aan huis wordt verspreid in het dorp. Ik veronderstel nog steeds dat mede door die nooeditie er een nieuw elan ontstaat bij SV Nieuwkoop. Alsof een vonk een lontje aansteekt.

Plotseling bruist het. De toon wordt anders. Er ontstaat een enorme saamhorigheid. De herbouw van de accommodatie is in een jaar gepiept. Veel vrijwilligers dragen een steentje bij. Jong en oud. Met handjes en met geld. En ook de sponsors blijven niet achter. Ik schrijf er veel over. Probeer de boel op te peppen. Dit is het moment! Ik voel aan dat er in deze jaren bij SV Nieuwkoop een cultuuromslag gaande is. Azijn verandert in champagne.

In de jaren daarna houdt SV Nieuwkoop dat gevoel vast. Er komt kunstgras, verlichting rond veld 1, de jeugd doet het beter en tenslotte werkt het 1e elftal zich binnen een paar jaar op van de 4e naar de 1e klas. De rest van de vereniging in zijn kielzog meeslepend. SV Nieuwkoop beleeft een aantal succesvolle jaren die op dit moment, weliswaar op een wat andere manier,

nog steeds voortduurt.

Maar op een gegeven moment is de inbreng van Drieka uitgewerkt. Op den duur weten (te)veel Nieuwkopers dat ik achter het pseudoniem schuil ga. Ik word door wildvreemden met Drieka aangesproken. Zelfs bij de Albert Heijn. Ik merk dat ik in herhaling val en constateer dan mijn oorspronkelijke opzet is achterhaald. Het is mooi geweest. Zeker als ik merk dat mijn opgroeiende tienerkinderen in hun vriendenkring met Drieka worden aangesproken.

Kappen dus!

Bij het samenstellen van dit boek herlees ik al mijn stukjes. Sommige zijn hopeloos achterhaald. Over het rookverbod in de kantine bijvoorbeeld. Of het opheffen van Duultrappen. Totaal geen issues meer. Veel onderwerpen die ik in mijn schrijfsels aanhaal zijn geregeld. Of niet meer van toepassing. Andere zijn flauw. Een enkele zelfs zouteloos! Ik laat de beoordeling graag aan jou. Daarom heb ik geen selectie gemaakt en neem al mijn verhaaltjes op in dit boek. Op alfabetische volgorde van de titels. De eerste (Businessclub) dus uitgezonderd.

Maar het valt me op dat veel zaken nog actueel zijn. In zes jaar verandert er weinig. Bijvoorbeeld het ronselen van onze talenten. Maar daar gaat SV Nieuwkoop nu anders mee om dan tien jaar geleden. Ik schrijf er in 2005 (Heen & Weer) al over. Ook de noodzaak om vrijwilligers te werven blijft een terugkerend onderwerp. Maar er is inmiddels een Potentiemanager (2004) in de persoon van Marja de Roos.

Het gemor van vak M(opper) langs de lijn blijft ook. Over de prestaties van de voetballers, de gang van zaken binnen de club en het geleuter over de kwaliteit en de prijs van het bier. En het gekluns van het bestuur natuurlijk.

Nothing new

Soms jeuken mijn handen om de pen weer op te pakken. Enkele 'fans' stimuleren me ook. Maar het gaat niet gebeuren. Het voetbalwereldje in Nederland, en zeker in dit pittoreske plassendorp, ziet er namelijk niet veel anders uit dan tien jaar geleden. En ik voorspel je dat het over pakweg tien jaar niet veel anders is.

Drieka.2 zit er dus niet in.

SV Nieuwkoop is een alleraardigste voetbalvereniging. Vind ik. Maar zeker niet uniek. Onderwerpen die ik in mijn stukjes aanhaal spelen in veel (plattelands)verenigingen. Van Ameland tot Vaals. Van Hoek van Holland tot in de Achterhoek. Verander SV Nieuwkoop in de naam van je eigen cluppie. Sluit je ogen. Stel je je eigen bestuurs- en commissie leden, spelers, vrijwilligers en supporters voor. De inhoud van dit boek wordt dan erg herkenbaar.

In mijn schrijfseltjes probeer ik eerlijk en oprecht te blijven. Schrijf vanuit mijn

hart en gevoel over alles dat zich op een bepaald moment in het voetbal of bij SV Nieuwkoop afspeelt. Het is niet mijn oogmerk om met dit boekje hoog op de ranglijst van boekenverkoop te scoren. Ik ben geen Michel van Egmond die met 'Kieft' en 'Gijp' een commercieel succes boekt. Daar gaat het me niet om. Mijn opzet is de betrokken mensen met plezier, weemoed en een knipoog terug te laten kijken op een turbulente periode in het voetbal in het algemeen en het voetbal in een voetbalgek plessendorp in het bijzonder.

Maar hoe dan ook, geneuzel blijft het!

Ik bedank John Kwakkenbos omdat hij me met zijn verzoek van destijds SV Nieuwkoop heeft ingezogen. Ik heb er veel nieuwe, inspirerende en alleraardigste mensen ontmoet. Vrienden gemaakt. Veel geleerd van het vrijwilligerswerk. Enorm genoten van alle ups en downs. Tot op de dag van vandaag.

Ook Roel Abraham bedank ik voor zijn tip, zodat ik dit boekje mogelijk kan maken.

Maar de meeste dank ben ik verschuldigd aan alle positivo's en azijn-zeikerds bij SV Nieuwkoop. Zij waren mijn inspiratiebron om deze schrijfseltjes aan het papier toe te vertrouwen.

Kees Andriessen